

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Β'. - ΤΕΥΧΟΣ ΙΒ'.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1880

Οὐκ ἔστι περὶ δτου ἄν θεοτίμου ἄνθρωπος
βουλευσάιτο ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οικείων. (Πλάτ. Θεαγης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1880

— Καθὰ λέγει ἐβραϊκῆ τις ἐφημερίς Κωνσταντινουπόλεως ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ἐν Πετροπόλει μεταξὺ τῆς περιουσίας γέροντός τινος ἰσραηλίτου χειρόγραφον τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο φέρει ἐβραϊστὶ τὰς ἐπομένας λέξεις «Πέτρος ἀλιεύς, μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπόστολος τοῦ ἔργου αὐτοῦ, κηρύττει πρὸς τοὺς ἀκούοντας αὐτὸν λαοὺς τῆς γῆς τὸν λόγον τοῦ κυρίου, ἐν ὀνόματι τοῦ παναγίου Θεοῦ.»

Τὸ χειρόγραφον ἔχει τὴν ἐξῆς παράδοξον ὑπογραφήν:

«Ἐγώ, Πέτρος, ἀλιεύς, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ ἔπαυσα γράφων τὸν λόγον τῆς ἀγάπης τὸ 50 ἔτος τῆς ἡλικίας μου, τὸ τρίτον Πάσχα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τῆς Μαρίας, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Βιλιέρ, παρὰ τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.» — Ἡ βιβλικὴ ἐταιρία τοῦ Λονδίνου πεισθεῖσα περὶ τῆς ἀuthεντικότητος τοῦ παπύρου, προσήνεγκε 20 χιλ. λιρῶν πρὸς ἀγορὰν αὐτοῦ, ἀλλ' οἱ κληρονόμοι τοῦ ἰσραηλίτου Κόρε (κτήτορος), ἐν Στοκχόλμῃ διαμένοντος, ἀρνοῦνται νὰ τὸ πωλήσωσι καὶ ἐπιτρέπουσι μόνον τὴν ἀναδημοσίευσίν του.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

Ἐκ τῶν τοῦ Ι. Γ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

« Δ η μ ω δ ῶ ν Σ υ λ λ ἔ κ τ ω ν . »

Οἱ ἠγαπημένοι ἀδελφοί.

Τίποτα δὲν ἐζήλεψα μὲς ἔς τὸν ἀπάνω κόσμον
 ἴσάν τ' ἄλογο τὸ γλήγορο, σάν τὸ γουργὸ ζευγάρι,¹
 ἴσάν τὴ γυναῖκα τὴν καλὴν, ὅπου τιμάει τὸν ἄνδρα,
 ἴσά δυ' ἀδερφοῦλια ἠγαπημένα καὶ πολυαγαπημένα
 ποῦ τὰ παινεύ' ἢ γειτονιά κι' ὁ κόσμος τὰ ζηλεύει.
 Χαρὰ κὴ ἂν ταῦρα χαίρουνται, καὶ λύπη, δὲ λυποῦνται
 κι' ἂν πᾶνε καὶ ἔς τὸν πόλεμον, ἀντάμα πολεμοῦνε.
 Μὰ συνεμπῆκ' ὀργὴ Θεοῦ γιὰ νὰ τὰ ξεχωρίσῃ,
 κ' ἀγάπησ' ὁ μικρότερος τοῦ μέγα τὴν γυναῖκα

1 Ζεῦχος βοῶν ἀροτήρων, γοργῶν.

καὶ ἔντρέπεται νᾶν τῆς τὸ εἰπῆ, νᾶν τῆς το ἔμολογήσῃ.
 Μὰ μιὰ λαμπρῆ, μιὰ Κυριακῆ, μιὰ ἔπισημον ἡμέρα
 ποῦ βγῆκ' ἡ νιὰ ἔπο τὸ λουτρὸ κι' ὁ νιὸς ἀπ' τὸ μπαρπέρη,
 κ' ἐσυναπαντηθήκανε σ' ἓνα στενὸ ἔσωκάκι,
 ἐξαδιαντράπη καὶ τῆς λέει καὶ τῆς το φανερόνει,
 —Νύφη μου, ἔσένα σ' ἀγαπῶ, γυναῖκα νὰ σὲ πάρω.
 —Ἐσὺ τὸ θέλεις μιὰ βολὰ κ' ἐγὼ τὸ θέλω δέκα.
 Τὸν ἀδερφὸ σου σκοτώσε, κι' ἔλα γιὰ νὰ μὲ πάρῃς.
 —Καὶ πῶς νὰ τῶυρ' ἀπάτημα, καὶ πῶς νὰ τὸν σκοτώσω ;
 —Χωράφια ἔχετ' ἀμοίραγα, ἀμπέλια νὰ μοιράστε.
 Δὸς τοῦ ἀπ' ἄκρη χωραφιοῦ κ' ἀπ' ἀκλαδοῦρ' ἀμπέλι,
 κ' ἐκεῖ τοῦ βρίσκεις ἔπατημα γιὰ νὰ τονε σκοτώσῃς.
 —Τὸν μαῦρό του ἐσέλωσε καὶ τὸν καβαλικεύει,
 πάει νὰ βρῆ τὸν ἀδερφὸ γιὰ νὰ τονε σκοτώσῃ,
 καὶ τό νε συναπάντησε σ' τὰμπέλια ἔς τὰ χωράφια.
 Κι' ἀπὸ μακρὰ τὸν χαιρετάει κ' ἀπὸ κοντὰ τοῦ λέει
 —Ἐλ', ἀδερφ', ἄς μοιράσωμε τὰ πατρομητρικά μας
 —Ἐσὺ τὸ θέλεις μιὰ βολὰ κ' ἐγὼ τὸ θέλω δέκα.
 Τόσον καιρὸ εἴμαστε μαζὶ κῆ ἀντάμα περπατοῦμε
 κ' ἐσ', ἀδερφε, δὲν τᾶλεγεσ ποτέ τὰ λόγια φτοῦνα,
 τώρα πῶς τὰ ζεστόμισες καὶ πῶς τᾶβαλ' ὁ νοῦς σου ;
 Γυνάικεια ἀναβάματα διαγύρισαν τὸ νοῦ σου.
 Γυναῖκες βρίσκεις ἄμετρες, μ' ἄλλ' ἀδερφὸ δὲν κάνεις.
 Καὶ τᾶλογό του βάρεσε, ἔς τὴ νύφη του πηγαίνει.
 —Νύφη μου, χύσε μου νερὸ νὰ πλύνω τὸ σπαθὶ μου,
 Τὸν ἀδερφὸ μου ἔσκοτώσα κ' εἶναι γιομάτο αἷμα.
 Χρυσὸ λεγένι γιόμισε νερὸ γιὰ νᾶν τοῦ χύσῃ.
 Καὶ τὸ σπαθὶ του τράβηξε, τῆς κόβει τὸ κεφάλι.

